

R. F.

6. II 79.

G. A.

479,1-2 Ceļš ir stāvs un ērkšķiem sēts
 516,1-3 Skaidrs ir Dieva vārds
 385,1-2 Kur viens otram vienprātībā
 120,2-3 Kur bez Tevis gūtu mieru, drošību?

Lekcija: Ap, d. 18, 188; 18-19; 24-28. 19, 1-7.

Teksts: Rom. 16, 1-5. (...arī to draudzi viņu namā)

Pirmajā brīdī var likties nesaprotami, ka kāvējamies Apustuļu darbos un vēstulēs pie notikumiem kur parādījies kautkas personīgs no apustuļu dzīves. Šais stāstos atplaksnī daži vārdi, un aiz tiem atveras vesela pasaule - kristīgās draudzes sākums un gājums pasaulē.

Kāds vīrs Apolls, varens vārdos, labs rakstu zimātājs, devies runāt sinagogā.

Kamēr apustulis Pāvils darbojies Efesā un citur, ir pieminēts Apolls. Viņš darbojies Efesā ar lielu spēku jau pirms Pāvila, dedzīgs darbinieks, mācīts vīrs, spējīgs pārliecināt daudzus. Arī ap Stefānu ir bijuši tādi dedzīgie, kas nesa Evgēliju. Mēs nezinām, kas bija pārliecinājis Apollu - viņš pazina tikai Jāna kristību, tāpat kā tie laudis, kurus viņš sapulcināja. Pāvils viņu pārliecinā, ka Jāna kristība ir tikai prēkšpakāpe, un ka tikai saņemot kristību uz Jēzu Kristu, viņš saņems Svēto Garu.

Kamēr Apolls Efesā spēcīgi apliecinā Jēzu par Kristu, sinagogā viņu dzirdējuši Akvila un viņa sieva Priskilla; viņi ņem Apollu pie sevis. Viņi redz, ka Apollam kautkas vēl ir nepieciešams, viņi to pamāca un pārrunā par Kristu, padarot Apollu vēl spēcīgāku.

1. Kor. 3, 3-7 Pāvils runā par strīdu korintiešu starpā. - "Jo jūs vēl esat miesīgi... ..cildināms ne dēstītājs, ne laistītājs, bet Dievs, kas audzē".

- To Pāvils norāda kristiešiem. Un tālāk, 1.Kor. 4,5-6: "Tad nu netiesājiet priekšlaikā... .., lai jūs viena cilvēka dēļ neuzpūšaties cits pret citu".

- Apollis ir bijis spēcīgs darbinieks, Pāvila darba biedrs gan Efesā, gan Korintā. So aleksandrieti savā aprūpē, nem Akvils un Priskilla. Ap.d.18,2-3 Pāvils stāsta, ka viņš atrod Akvilu un Priskillu, kas bija telšu taisītāji. Arī apustulis Pāvils bija telšu taisītāja amata pratējs, ar šo amatu viņš sagādāja sev uzturu, lai nebūtu draudzēm par nastu.

Akvila un Priskilla ir dzimuši Pontā (tagad Turcijas ziemeļu daļā pie Melnās jūras), bet no Ponētas pārcēlušies uz Romu, no Romas izraidīti. Kā raksta galma vēsturnieks Suetons, jūdi, kāda Chresta sakūdīti, 49-50 gados cēla nemierus; šos nemieru cēlājus ķeizars Klaudijs izraidīja no Romas. Akvila un Priskilla ir viņu starpā. Viņi apmetas Korintā, ir dedzīgi draudzē, ir dziļi pārliecības cilvēki. Viņi aicina Apollu pie sevis un pārliecina viņu par to, ko viņš nemaz nezina.

Pāvils vēl labu laiku palika Korintā, tad līdz ar Priskillu un Akvilu pārcēlās uz Sēriju. Viņi nonāca Efesā, Pāvils sarunājās ar jūdiem un sludina sinagogā. Pāvils aizgāja no Efesas, bet Akvila un Priskilla tur palika. Ko viņi tur darīja - nezinām. Apustuļu darbi nenodarbojas ar biogrāfiju noskaidrošanu - tikai par tik, par cik šie cilvēki atstaro Kristus gaismu.

Vēstulē romiešiem lasām, ka viņi ir atkal atgriezušies Romā. Romas draudzei rakstīdams, Pāvils raksta tā: "Vēl es jums pavēlu Foību, mūsu māsu... Sveiciniet Priskillu un Akvilu... un arī draudzi viņu namā sveiciniet". - Pāvils nav aizmirsis šos cilvēkus; viņus nevar aizmirst arī kristīgā draudze - "mani darba biedri Kristū Jēzū". Viņu namā ir sapulcēta draudze - Akvila un Priskilla šo draudzi kopj, tai pasludina, to pamāca. Apustulis ir bieži bijis dzīvības briesmās, viņu ir apdraudējuši jūdi, viņš ir šausts, akmeņiem nomētāts, bijis vairākkārt cietumā. Sie ~~KILVAKIX~~ divi ir likuši savu galvu viņa

vietā, uzņēmušies kādas nāves briesmas, lai glābtu apustuli. Darba biedri Kristū Jēzū, darba biedri, kas savu dzīvību netaupa - tas nepieder pie Evangelija pasludināšanas. Bet kad mēs te ieskatāmies, mēs redzam atklājamies veselu pasauli. Tie ir patiesie Kristus mācekļi, gatavi upurēt dzīvību savu brāļu dēļ, to dēļ, kas cīnās par Kristus Evangeliju. Vai var atrast kautko skaistāku, pie cilvēkiem?

Vēl viena neparasta lieta atmirdz šeit pretī, arī 2.Tim.4,19, kad apustulis lūdz sveicināt Prisku un Akvilu. Pieminēta pirmā vietā Priskilla, un Akvila otrā. Tagad tas nav nekas neparasts, ka sveicina vispirms sievieti - namamāti, bet senajā pasaulē vīra un vīrieša priekšrocība vienmēr bija uzsvērtā, sieva un sieviete nāca aiz viņa. Apustulis sveicina pēc sveiciena saņēmēja nozīmīguma. Priskilla acīm redzot ir bijusi tā spēcīgākā daļa, bijusi visu lietu priekšgalā un vadībā. Pirmajā kristīgajā draudzē sieviete-darbiniece draudzes dzīvē ieņem cienījamu vietu.

Romiešu vēstules 16-to nodaļu parasti nelasa: tur ir vieni sveicieni - sveicini šo, sveicini to. Bet šīs "malas piezīmes" pie Evangelija notikumiem ir tikpat dārgas kā Evangelijs.